

A Győri Ítéltábla dr. Torda Csabáné ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Horváth Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r., II.r., III.r. és IV.r. alperesek** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. május 18. napján kelt P.20.125/2011/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az I.r. alperesnek 15 napon belül 63.500,- (Hatvanháromezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan másodfokú perköltségüket a felek maguk viselik.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a felperes szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. Megállapította, hogy a feljegyzett 509.700,- forint eljárási illeték az állam terhén marad. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg I.r. alperesnek 15 napon belül 125.000,- forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget. Rendelkezett, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy 2007. december 17. napján egy korábbi hitel kiegyenlítésére a felek személyi hitel szerződést kötöttek. Ennek alapján az I.r. alperes 39.902 svájci frank összegű kölcsönt nyújtott az adósoknak. Felperes a szerződést adósként írta alá.

A kölcsön biztosítékaul a szerződő felek jelzálogjogot alapítottak a felperes, III. és IV.r. alperesek közös tulajdonában álló **helység 1-i hrsz-ú ingatlanra**.

2007. december 18-án a felperes, II., III. és IV.r. alperesek a kölcsönszerződésben megjelölt összeg és járulécai visszafizetésére irányuló egyetemleges kötelezettségvállalásukat és a jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó hozzájárulásukat közjegyzői okiratba foglaltatták.

Az adósok fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezért I.r. alperes a kölcsönszerződést felmondta. A Tatai Városi Bíróság a közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállalást végrehajtási záradékkal látta el, így az abban foglalt követelés behajtására a felperes bárhol fellelhető vagyontárgyaira végrehajtási eljárás indult.

Felperes módosított kereseti kérelmében a 2007. december 17. napján kelt kölcsönszerződés, valamint a 2007. december 18. napján közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállalás és jelzálogjog bejegyzéséhez hozzájáruló nyilatkozat érvénytelenségének megállapítását kérte tévedés, megtévesztés jogcímén. Arra hivatkozott, hogy "A", az I.r. alperes képviselője a kölcsönszerződés aláírása során azt a tájékoztatást adta, hogy a felperes részéről a szerződés adóstársként történő aláírása „formalitás”. Ennek okán felperes abban a tudatban írta alá a kölcsönszerződést, hogy az abban foglalt tartozásért csak a **helység 1-i** ingatlanban lévő tulajdoni hányadával felel. Felperes a testvére, III.r.alperes kérésére hozzájárult ahhoz, hogy az ingatlanban lévő ¼ tulajdoni hányadára jelzálogjogot jegyezzenek be, azonban a tartozásért nem kívánt vagyona egészére kiterjedő felelősséget vállalni.

I.r.alperes a kereset elutasítását kérte. "A", - az I.r. alperes képviselőjére jogosult személy - nem emlékezett arra, hogy az adóstársak bármelyike csak az ingatlana erejéig kívánt volna felelősséget vállalni a tartozásért. I.r.alperes előadta, hogy szabályzata szerint a fedezetet felajánló személyt is adóstársként kell a szerződésbe bevonni, így a felperesnek is csak ilyen tartalmú tájékoztatást adhatott.

II-III-IV.r.alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték, megerősítették azon felperesi előadást, miszerint "A" azt a tájékoztatást adta a felperesnek, hogy a szerződés adóskénti aláírása ellenére is felperes a tartozásért csak az ingatlantulajdonával felel.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet elutasította. Kifejtette, hogy felperes tévedése a szerződési nyilatkozata jogi megítélésére vonatkozott, azaz a szerződést a Ptk. 210.§. (2) bekezdése alapján támadta. A jogi tévedés megállapítása feltételei azonban nem állnak fenn. Felperes a szerződést adóstársként írta alá, az adósi minőség lényegével pedig felperes a tárgyaláson tett nyilatkozata alapján (is) tisztában volt. Az adós és a zálogkötelezett olyan köznap életben gyakran előforduló fogalmak, amelyek magyarázatot nem igényelnek.

A közjegyző előtt tett egyoldalú kötelezettségvállalás, illetőleg a zálogjog bejegyzéshez hozzájáruló nyilatkozat Ptk.210.§.(2) bekezdése alapján történő megtámadása azért sem lehet eredményes, mivel a közjegyzői okirat elkészítésekor a felek együttesen nem voltak jelen, így részükre együttesen téves tájékoztatás nem volt adható.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a hitelközvetítő személy tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát elutasította, elsősorban annak elkésztettsége okán, másrészt azért, mert felperes maga sem hivatkozott arra, hogy a hitelközvetítőtől kapott volna téves tájékoztatást.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte annak megalapozatlansága okán. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelemnek helyt adást és alperesek perköltségben marasztalását kérte.

Hangsúlyozta, hogy az I.r.alperes fiókvezetője a felperes kérdésére téves tájékoztatást adott. Ennek hiányában a szerződéseket nem írta volna alá. A közjegyzői kioktatást a szerződés tartalmával kapcsolatosan felperes azért nem kérte, mert a bank képviselőjében eljáró "A" felperes kérdéseit - tévesen - megválaszolta.

Kiemelte, hogy a hitelközvetítő személy meghallgatására vonatkozó tanúbizonyítási indítvány elutasítása miatt az ítéleti döntés alapjául szolgáló tényállás hiányos.

I.r.alperes a fellebbezés elutasítását, az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a tanúbizonyítási indítványt a felperes elkésztetten terjesztette elő. A Ptk.210.§.(2) bekezdésére alapított kereseti kérelemmel kapcsolatosan a tanú kihallgatásától sem lett volna várható érdemi információ. I.r.alperes állította, hogy nem adott olyan tájékoztatást a felperesnek, amely szerint a kölcsön visszafizetéséért felperes csak mint dologi kötelezett, az ingatlanvagyonával felel.

Idézve a kölcsönszerződésben, és a közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállalásban rögzített felperesi nyilatkozat szövegét, az I.r.alperes hangsúlyozta, hogy annak megfogalmazásából laikus számára is nyilvánvaló az adóstársi minőségből eredő kötelezettségvállalás tartalma.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§-ban írtaknak megfelelően értékelve, helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel - és azok indokaival is - az ítélet tábla egyetért.

Felperes tévedését abban jelölte meg, hogy a kölcsönszerződés adóstársi minőségben történő aláírása esetén felelőssége terjedelmével nem volt tisztában, az I.r.alperes képviselőjétől kapott információ alapján úgy vélte, hogy ez esetben is csak a jelzálogjoggal terhelt ingatlanban lévő tulajdoni hányada erejéig felel az I.r.alperes felé fennálló tartozásért.

A Ptk.210.§.(2) bekezdése értelmében jogi kérdésben való tévedés címén a szerződési nyilatkozatot akkor lehet megtámadni, ha a tévedés lényeges volt és munkakörében eljáró jogi szakértő a feleknek együttesen adott a jogszabályok tartalmára nézve nyilvánvalóan téves tájékoztatást.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy felperes a Ptk.210.§.(2) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek egyikének fennálltát sem bizonyította. I.r. alperes tagadásával szemben felperesnek kellett volna igazolnia azt a tényt, hogy a jogszabályok tartalmára vonatkozóan téves tájékoztatás elhangzott. Ennek tényét a felperes igazolni nem tudta.

Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy mind a kölcsönszerződés, mind a közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállalás megfogalmazása a felperes, mint adóstárs felelősségének körét egyértelműen, a szavak köznapi jelentése szerint, laikus számára is teljesen egyértelműen körvonalazza. Az okiratok szövegezése a tévedés lehetőségét abban az esetben is kizárna, ha felperes igazolta volna az I.r.alperes képviselőjében eljáró személytől származó téves információt.

A felperes bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság annak elkesztése okán alappal utasította el. E mellett rámutat az ítéletábra, hogy felperes a másodfokú tárgyalás során úgy nyilatkozott, hogy az általa meghallgatni kért személy arra tud nyilatkozni, hogy felperest mi motiválta a per tárgyát képező szerződéses konstrukció aláírásakor. A szerződés aláírását felperes részéről - testvére kérésére - az indokolta, hogy a fedezetül felajánlott ingatlanban tulajdoni hányaddal rendelkezett.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.254.§./3/ bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperes a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján köteles a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség I.r.alperes részére történő megfizetésére. A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége okán a Pp.84.§.(1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13-14.§. értelmében az állam terhén marad.

Győr, 2012. évi június hó 19. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró